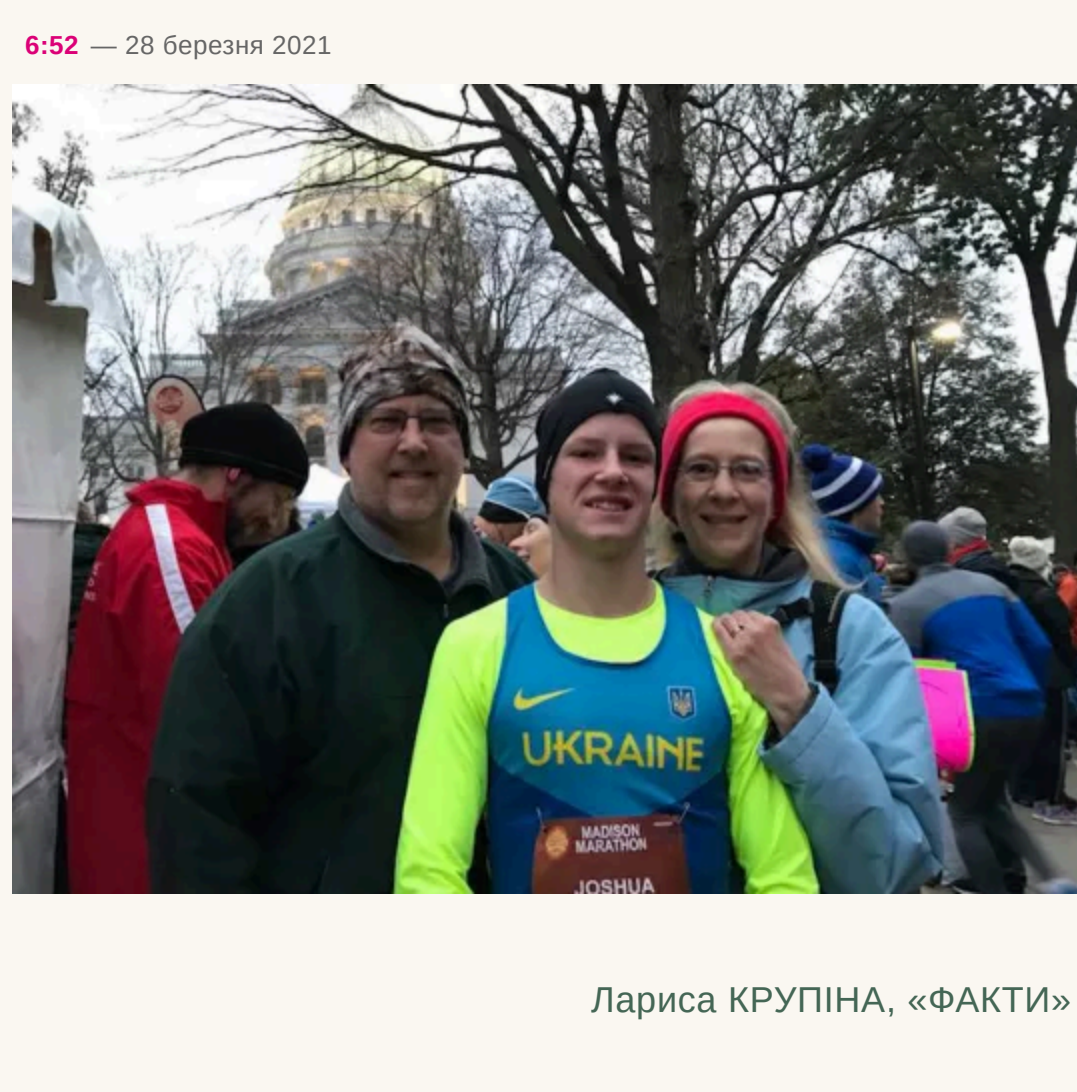

ОСТАННІ НОВИНИ

- 07:43** **Українцям хочуть зберегти стаж навіть без роботи** ЄСБС: кого це стосуватиметься
- 07:38** **ЧС-2026: результати та відомості матів, розклад телетрансляцій в Україні**
- 07:28** **Українцям виплатять по 3100 грн: кому надійдуть гроші автоматично**
- 18:08** **Пікантне сало: незвичайний інгредієнт вас точно здивує** 22:48
- 21:38** **Розбите серце: Кеті Перрі розповіла про важкий рік**
- 18:08** **Вилітїте чашку відкритої сім'ї** 21:38 **Тех: щипку образу стане легше**
- 18:08** **«Світ змінюється, і розуміння стає став до дещо іншими», — експертка з прогнозування майбутнього Сесіля Поїньян**
- 18:08** **Всі гарні точки війни відшукає**

«Як жити без синочка?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина... жива

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначать 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинилися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 років ПОТОМУ» ми розповімо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Царство безбережному синочку!» — плакала Петро. Він уже дев'ятий день неспільно безбеседую з ливом. На поминальному столі на газетці була надіслана нехитра закуска: чару, солоні огірки, ковбаса. Друзі співчутливо зітхали, перекидаючи шару за шаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Сергійом... Як жити-то тепер будемо без синочка?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що сами й поховать. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий!...»

— Так, *випитувати він той спектакль з поминками...* — зітхала **мешканка Луганська Лариса Скороход**. — *Сам же мене і змусив віддати сина!*

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона що дитину назувала?» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тариному складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першодієний заводський, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втілася з сином на найгіршу квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була живою!». Правда, народженням другого сина ніхто не зрадів, — задувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого житла у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарева, її мати, яка невзлюбила зятя за г'янки, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спілкувалися, залиши дитину в пологовому будинку. Забирати його, щоб воно померло з любов'ю від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насадили не менш: «Залишай хлопця в пологовому будинку!» Чоловік зовсім добив: «У мене немає грошей навіть тоби на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — клич».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кетфір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семірного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинку дитини Лотково (Луганська область), де жив трирічний Сергієко, прихили усновителі з Америки Джеффі і Камілла.

— *Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — задував Георгій Фортуньєв, довірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів, байдує опустивши голову. «Це наш!» — розвинулася Джеффі. «Ти влюблений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас вистачить сил його вилукувати!» — засумнівалася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, боляко і з якоюсь відчайдушною надією глянула на Камілла. І вона так заусмілася. І я все зрозумів: ця мила жінка відразу ж прийняла його в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.*

— *Після прильду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вечірка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.*

Я швидко забув свій дитубудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, задував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захисним! Він знаходився в місті Боскобел, штат Вісконсин. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купкою плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ігрова кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили грати, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи бігль Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, годівками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталься з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа зануудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— *Мой батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справжнім старшим братом.*

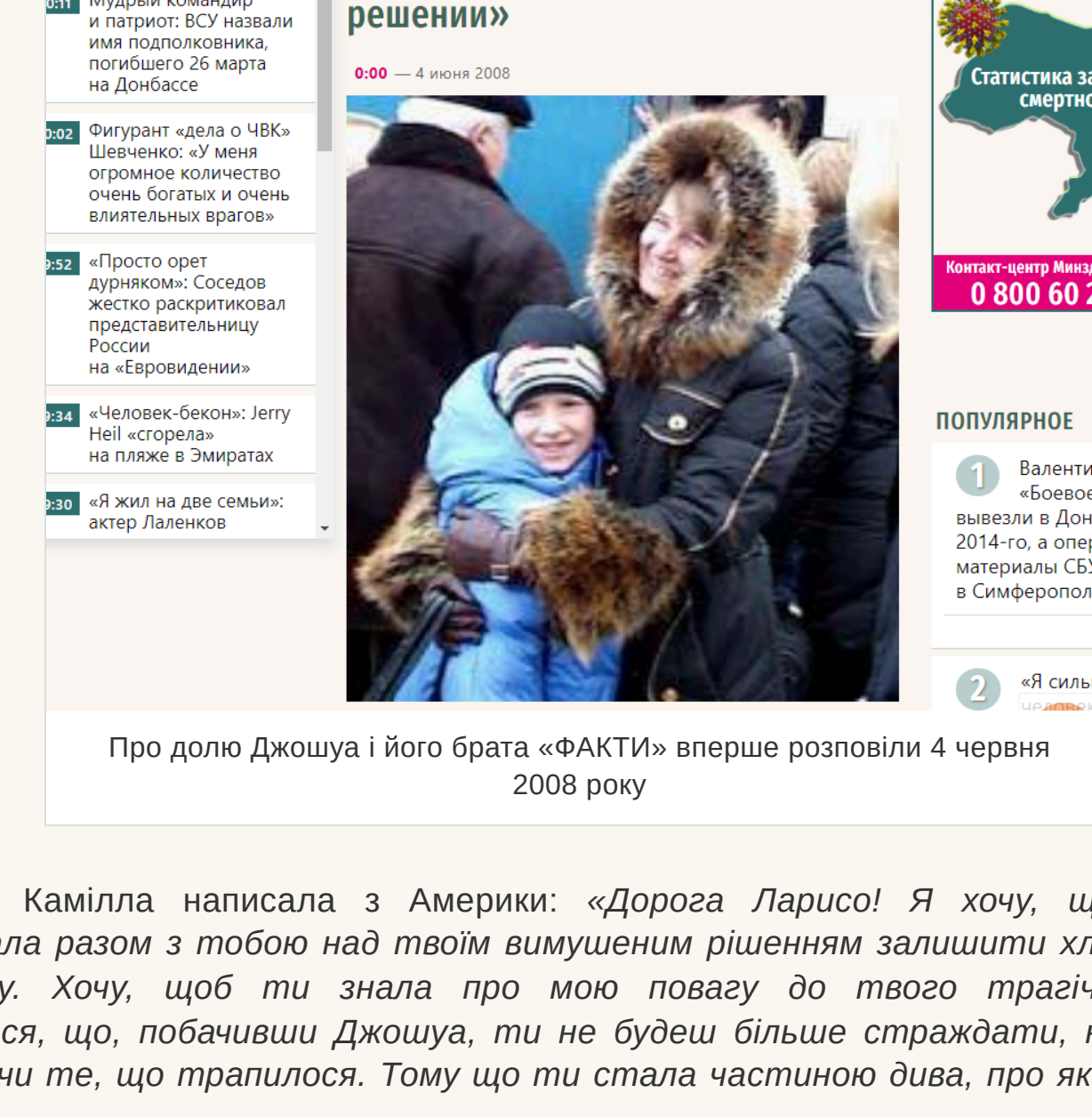
«Я б свого ніколи не віддала»

— *Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — задує Камілла.*

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

— *І я її знайшов, — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантильну жінку, яка з усіх сил намагалася виглядати. Вона змінювала професії, намагавшись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Й син пішов у вагітню школу, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітись, Лариса зраділа.*

— *Прилетівши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська, — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» і вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа! Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотознімки, побачили фотографії моїх українських бабуся і дідуся і родичів, погнали з братом Женюю. Це був особливий день.*

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоїм вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою повагу до твоєї трагічного рішення. Я сподіваюся те, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Джошуа, що ти стала частинкою дива, про яке я так сильно молилася.

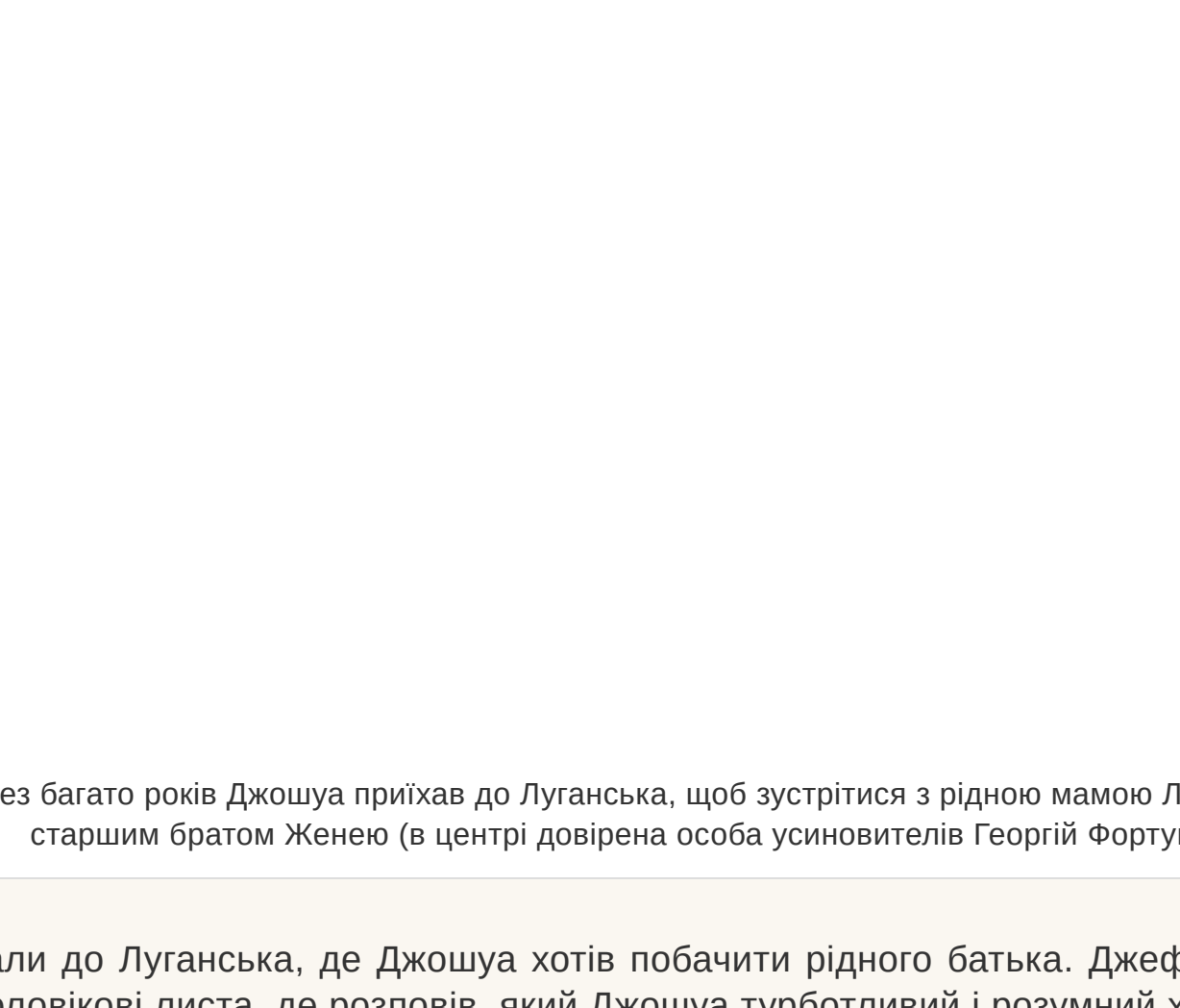
Важко описати словами відчуття усновителки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіє від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думаючи про прийняте тобою рішення. Твоя жертва в повній мірі винагороджена багатством. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усиновити дітей з України. Тримайтеся! Як багато, Джошуа, дякую, дякую!"

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли халивна зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і цямтям для когось. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болю, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й ніколи розмаріли: «Як ти могла? За скільки ти продавла свого дитину?» «Я б свого ніколи не віддала... Розмаріть, але тиані!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтаря. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрілись на телепрограмі «Стосується кожного».

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

«Завдяки вам, Петро, у мене з'явилася можливість набутти досвіду батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітись з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» - написав Джефф. Але, коли Джошуа з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яний, з розбитими в бібці обличчям. Проставшись, він так і не наважився зустрітись з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— *Тоді, в Луганську, ми довер розмовляли на платформі, поки не прийшов час сісти в наше куте, — задує Джошуа. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама покляла руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питає: «Чи полюб'я я її коли-небудь знову? При якій політичній напруженості в Україні в той час я здавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її останнє. Моє серце розривалося...*

— *Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.*

— *Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс прийти в Америку і мати батьків, братів і сестер, які у мене є зараз. І я вічно вдячний мамі Камілі і татові Джеффу за те, що усновили мене. І повністю змінили хід мого життя.*

І це я радий, що мама Камілла дала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, щаслива, здорова і любима. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. У українчесь. І чим пишався. Я займався кроссом, лежкою атлетикою, футболом. У 2017 році, коли пробіг свій перший марафон (24,6 мил) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму України.

— *І що, твоя мама ніколи не ревновала до мам Ларисі?*

— *Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мамі, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любиш мене... Це так чудово!*

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного розумного юнака вільне.

— *Я ще не закохався, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жінку в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.*

Усिनюлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Анніке 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу Джеймса — 18, і він на першому курсі коледжу, Тетніні — 16, вона вчиться в непервій середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Завдяки Джеффу працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, допомагає медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Камілла вже тринадцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А старший Ларисин син Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, уважачи, що це допоможе їм з сином вижити, виріс «ерудованим, з хорошими мисливими якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після того заміжжя він залишився один у двокимнатній квартирі, часто ходив туди і звідси, як курили «травку», і сина взяли мало не як власника наркоманського притону», — розповідала «ФАКТАМ» Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонером Микола переїхали в Удмуртію, в Іжевськ. На своїх сторінках в соціальних мережах 53-річний Микола прокоментував російській фейди, яке Україну і «Правий сектор» і вважає, що радянський журнал «Кордоцил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться новеньким російським паспортом, фотографується у військовій формі і, спілкуючись пасажиром і екіпажу літаків Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукує: «Ми всі разом полюблю Сирію!»

Всі спробі дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримував політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідала не хоче...

Рідні «ФАКТИ» розповіли, як склалося доля іншого нашого героя, **вживання літбудинку Діми Бразько, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усиновлений подругиною парочку з США.**

“**Читайте також: «Дізнавшись історію цієї дівчинки, плакав навіть суціль», 10-річна українка здобула нову сім'ю в США»**

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Українці можуть усунювати відрі в несвоєчасно у парламенті заговорили про жорсткі умови
- Близькому загрожує нервовий зрив: в Лесем на варті випратити гроші: розповіла на 18 червня
- Українці виплатять по 3100 грн: кому надійдуть гроші автоматично
- ЧС-2026: результати та відомості матів, розклад телетрансляцій в Україні

Новини партнерів

Мана сайту Новина Україна Політика Гроші Події	Світ Блог Спорт Рубрик	Культура Шоу-бізнес Фітнес Суспільство Спеціальні	Квітка рецелія Лідер та зарп Життя і спорт 25 років потону	Історія сучасності Наука та технології Клуб словників Замітайте у Факти	Менювання для Гороскоп Близько Фотографії Погода
--	---------------------------------	---	---	--	--

Розквітання | Погода | Календар | Контент | Пританна і світу | Платформа користувачів сайту | 1992–2025 «ФАКТИ та контент»

Усі права на матеріал сайту захищені та відносяться до законодавства України. Міжнародні події розміщені «на правах розповсюдження», «Реклама», а також пов'язані з використанням публікується у якості розкриття та мають інформаційно-коммерційний характер.